

Eerst dit

Elk jaar bouwen ze verder aan hun boomhut: Andy en Terry. Het is een waanzinnige boomhut. Eerst had hij 13 verdiepingen. Het jaar erop maakten ze er 13 nieuwe bij (toen waren het er 26), daarna nog eens 13 (toen waren het er 39), nog eens (52), nog eens (65) en binnenkort nog eens (78).

Waar halen ze de tijd vandaan om de boomhut steeds maar uit te breiden? Al dat hameren, al dat schilderen, al dat inrichten... Eigenlijk is Andy schrijver en Terry tekenaar. Ze zijn dus het grootste gedeelte van de tijd bezig met nieuwe boeken maken en niet met takelen en timmeren. Hoe doen ze dat dan?

Het knappe is: ze doen het *tegelijkertijd*.

Ze verzinnen de grappigste verdiepingen (een antizwaartekrachtskamer, een ijssalon, een kamer vol met ontploffende oogbollen) en zodra ze zo'n verdieping verzonnen hebben, *hebben ze hem ook al gebouwd*.

Dat is zo heerlijk aan het bedenken van een verhaal: als je over een ver land schrijft, reis je naar dat verre land. Als je over marsmannetjes schrijft, ontmoet je die marsmannetjes. Als je schrijft en tekent over 13 verdiepingen, dan *zijn* ze er.

En nog heerlijker is: jij kunt het ook. Andy Griffiths leert je in dit boek hoe je plezier kunt hebben met letters en woorden. En reken maar dat het geen gewone schrijffideetjes zijn die hij en Terry Denton ons geven. Nee, het zijn grappige, gekke, onverwachte en ongewone ideeën.

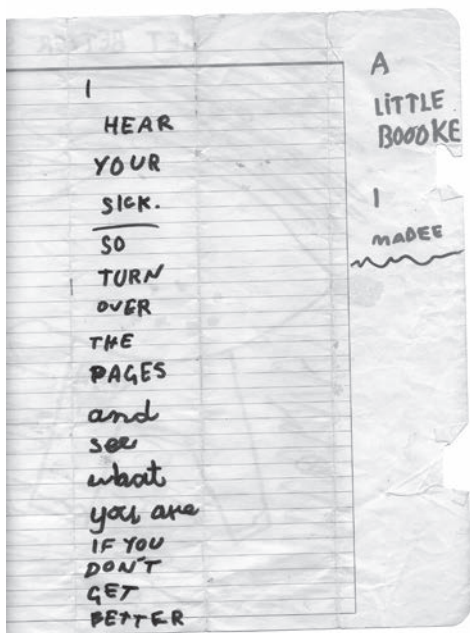
Dus pak je stiften en je kleurpotloden, pak je pen en wat papier en blader snel verder: het wordt waanzinnig.

Het woord is aan jou, Andy!

En óók nog eerst dit

Ik schreef mijn eerste ‘boek’ toen ik acht jaar was – het was een beterschapskaart voor mijn vader. Ik had een papiertje drie keer dubbelgevouwen en het heette *Boekju Gemaakt Door Mei*. Het ging zo: ‘Dus je bent ziek. Sla de bladzijde om en dan weet je wat je bent als je niet beter wordt.’

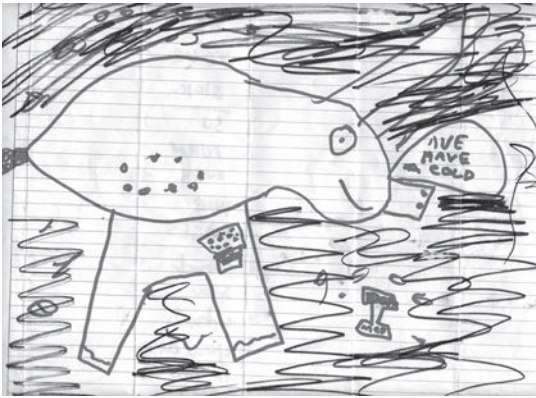

Mijn eerste ‘boek’.
Links staat (in het Engels): *Dus je bent ziek. Sla de bladzijde om en dan weet je wat je bent als je niet beter wordt.*

Rechts staat:
Boekju Gemaakt Door Mei (met mijn eerste bewaard gebleven spelfouten).

Toen mijn zieke vader de bladzijde omsloeg, zag hij zichzelf – als beest. En dat beest lag in een graf, met

een grafsteen ernaast waarop VERDOEMD stond.
(Ik weet niet waarom ik hem zo tekende. Misschien hadden we net een dood huisdier in de achtertuin begraven en was ik bang dat we dat ook bij mijn vader moesten doen als hij niet beter zou worden!)

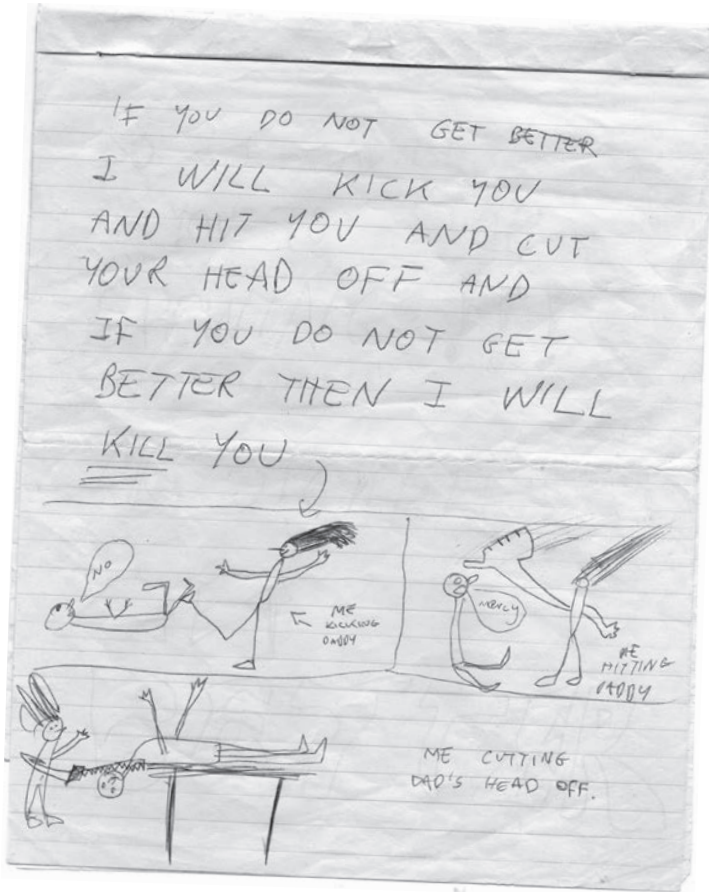

In het tekstballonnetje van het beest staat: *Ik heb griep*. Op de grafsteen staat *VER/DOEMD*. Al toen ik heel klein was, vond ik 'verdoemd' een mooi woord.

Dus eigenlijk zei ik tegen hem: 'Je moet snel beter worden... want anders ben je VERDOEMD!' Dat was misschien niet wat je normaal gesproken op een beterschapskaartje schrijft, maar het werkte wel: hij was binnen de kortste keren weer beter.

Maar dat kaartje was nog maar het begin. De jaren daarna werd ik steeds beter in het schrijven van de meest verschrikkelijke beterschapskaartjes.

Kijk maar naar dit, ik maakte het toen ik tien was:

Bovenaan staat: *Als je niet beter wordt dan geef ik je een schop en ik zaag je hoofd eraf en als je niet beter wordt dan vermoord ik je.*

In het stripje links zegt de vader: *Nee!* En bij de jongen staat: *Dit ben ik en ik schop papa.*

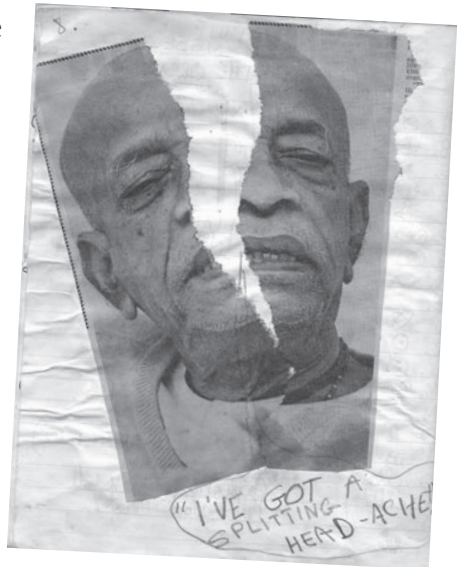
In het stripje rechts zegt de vader: *Genade!* En naast de jongen: *Dit ben ik en ik sla papa.*

Naast de onderste tekening staat: *Hier zaag ik papa's hoofd eraf.*

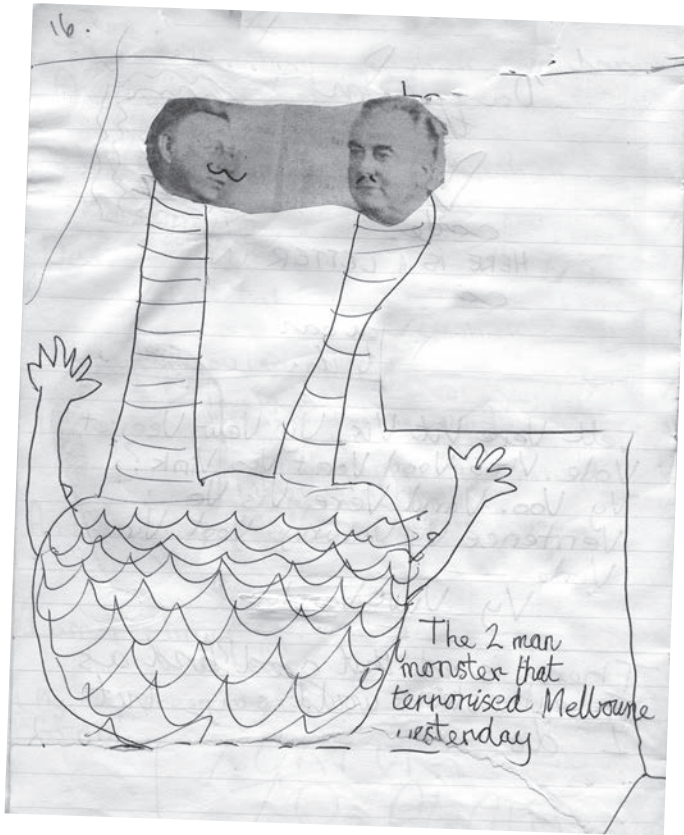
Het is dus maar goed dat ik schrijver geworden ben in plaats van dokter. Behalve de beterschapskaarten vond ik het ook leuk om VERVEEL-BOEKEN te maken. Daar plakte ik alles in wat ik leuk vond: krantenfoto's, advertenties voor griezelfilms en plaatjes die je bij kauwgom kreeg.

Eigenlijk maakte ik een soort schrijversdagboek. Maar dat had ik toen niet door. Ik deed het gewoon omdat ik er plezier in had.

Een van de dingen die ik leuk vond om te doen was een foto uit een krant knippen en er dan iets geks mee doen. 'Ik barst van de koppijn' is een van de oudste grappen die ik bedacht heb. Oké, het kan grappiger, dat geef ik toe.

De tekst bij de foto is:
Ik barst van de koppijn.

Naast de tekening staat: *Het twee-mannen-monster dat afgelopen zaterdag Melbourne onveilig maakte.* Ik bedoelde waarschijnlijk een tweekoppig monster.

Ik weet het, dit is ook niet heel erg grappig. En Terry kan beter tekenen dan ik. Maar waar het om gaat is dat ik er zoveel plezier aan beleefde. En dat is ook waar dit boek over gaat. Om lol te hebben met woorden en plaatjes hoef je geen groot kunstenaar of spellingwonder te zijn.

Zoals je kunt zien, had ik niet alleen als kind schik in het spelen met woorden en tekeningen – ik vermaak me er nog altijd mee. En in dit boek laat ik je allemaal manieren zien waarop jij dat ook kunt doen.

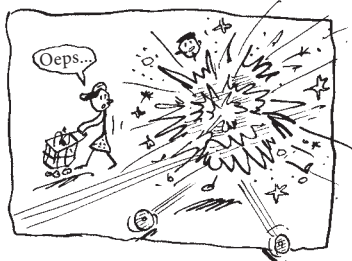
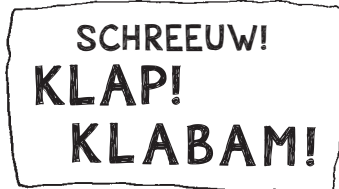
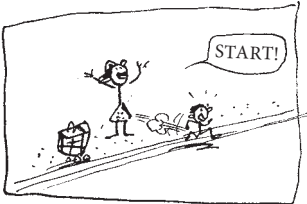

STRIPS OVER SLECHTE MAMA EN PAPA

Een paar van de favoriete personages (hoofdpersonen) uit alle boeken die Terry en ik hebben gemaakt zijn Slechte Mama, Slechte Papa en het kind dat altijd vraagt of hij iets heel stoms of gevaarlijks mag doen. Normale ouders zeggen nee, maar dat wilde ik omdraaien: deze ouders zeggen ja. En als er dan iets vreselijk misgaat, halen ze hun schouders op en zeggen: 'Oeps!'

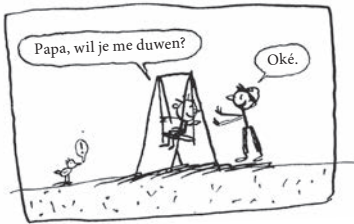
SLECHTE MAMA EN DE DRUKKE ZESBAANSSNELWEG

EINDE

Welke plaatjes uit de strips over Slechte Mama en Slechte Papa passen bij die op de volgende pagina?

1 SLECHTE PAPA EN DE GROTE SCHOMMEL

2 SLECHTE MAMA EN DE HOGE KLIF

3 SLECHTE MAMA EN DE HEEL HONGERIGE LEEUW

4 SLECHTE MAMA EN PAPA EN DE VULKAAN

5 SLECHTE PAPA EN DE POTLOODSLIJPER

6 SLECHTE MAMA EN DE CAVIA

A

EINDE

B

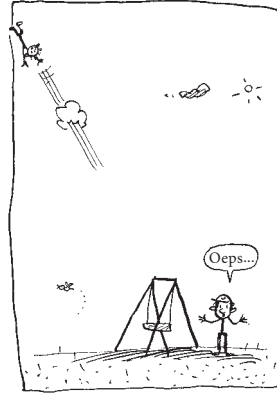
EINDE

C

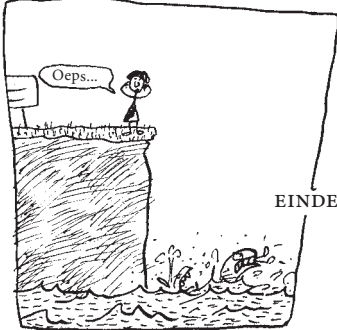
EINDE

D

EINDE

E

EINDE

F

Ik ben dol op het bedenken van personages die het tegenovergestelde doen van wat je zou verwachten. Een slechte tandarts, een slechte dierenarts, drie slechte jongens en een slechte juf (die je hieronder ziet).

PS: Groenten zijn NIET slecht voor je.

NU JIJ

Teken je eigen Slechte Mama-strip

Teken negen kadertjes (hokjes) op een bladzijde. Verzin het gevaarlijkste, stomste, gekste dat een kind zou kunnen willen doen. In het eerste kadertje laat je het kind aan een van zijn ouders vragen of het mag. Daarna laat je ze even praten over de risico's van datgene wat het kind wil doen. Uiteindelijk geeft de ouder toe en zegt ja. Dan teken je wat er vervolgens gebeurt. Vergeet niet om de ouder op het einde 'Oeps!' te laten zeggen.

Als je geen situatie kunt verzinnen, dan heb je misschien iets aan deze titels:

- Slechte Mama en het hek waar stroom op staat
- Slechte Mama en de kettingzaag-jongleur-zombie
- Slechte Mama en de orka
- Slechte Mama en het giftige vergif
- Slechte Mama en het schattige, pluizige konijntje
- Slechte Mama en de draaikolk
- Slechte Mama en de dynamietstaaf
- Slechte Mama en de krokodillenrivier
- Slechte Mama en de heel scherpe messen

www.lannoo.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2016

ISBN 978 94 014 3835 3

D/2016/45/496

NUR 228/282/283

Oorspronkelijke titel *Once Upon a Slime. 45 Fun Ways to Get Writing Fast!*

© Oorspronkelijke uitgever Pan Macmillan Australia, Pty Limited, 2013

Tekst copyright © Backyard Stories Pty Ltd 2013

Illustraties copyright © Terry Denton 2013

© Nederlandse editie Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2016

Vertaling, bewerking en voorwoord Edward van de Vendel

Opmaak Studio Lannoo